

Kolenschuit

In 1894 begon Geerlof van den Haak, geboren in 1872, een handel in turf in Haarlem. Met een kleine schuit haalde hij de brandstof uit Wilnis en Mijdrecht. Al gauw stapte hij echter over op 'modernere' brandstoffen zoals steenkolen en antraciet. De steenkool sloeg hij op in een pand aan de Burgwal, nummer 9, dat in die tijd nog een driecijferig telefoonnummer had. In de loop der jaren kocht de familie ook drie aangrenzende panden. Uitvindingen zoals een transportband zorgden ervoor dat de opslag van de brandstof vergemakkelijkt werd en vervoer met paard en wagen moest plaats maken voor autovervoer. In de jaren zestig van de twintigste eeuw was de kolenhandel echter snel aan het verdwijnen. Steenkool werd vervangen door aardgas. Geerlofs zoon en kleinzoon, beide Gerard geheten, gooiden in 1969 het roer om. Zij begonnen een zonwering-bedrijf, dat zich zou gaan specialiseren in het bouwen van markiezen (nostalgische ronde zonweringen die van hout worden gemaakt). Gerard jr. leerde het vak 'met vallen en opstaan' en het bedrijf bloeide op. Zijn zonen Tjeerd en

Michiel volgden hem in recentere jaren op, maar ook Gerard jr. is nog regelmatig in de zaak te vinden.

Kijkje achter de schermen

Tegenwoordig verkoopt Haak behalve de traditionele markiezen ook terrasschermen, screens (verticale zonwering) en serrezonweringen. Op de Burgwal kunnen nieuwsgierigen eenvoudigweg de werkplaats binnenlopen en eens

een kijkje achter de (zonne)schermen nemen. Van hout op maat zagen en buigen, tot op kleur spuiten, lijmen en het vervaardigen van de doeken; Haak doet alles zelf. "Wij zijn echte doeners," aldus Michiel. Voorbeelden van hun werk hangen overal in Haarlem, zoals bijvoorbeeld bij Imbema in de Wilheminastraat. Het pand op de Burgwal is heilig voor de familie, die daar al meer dan honderd jaar woont en werkt. "Haak hoort bij de Burgwal,"

Van toen en nu

Tegels van Kol zijn een begrip in Haarlem. Menig badkamer en keuken wordt bedekt, dan wel versierd, met wand- en vloertegels van het Haarlemse bedrijf. Al in 1932 begon P. J. Kol een tegelhandel in een klein pandje aan de Kleine Houtweg. In die tijd werd de ruimte vooral gebruikt als opslag, want een uitgebreide showroom zoals we dat tegenwoordig kennen bestond toen nog niet. "Mijn opa was nog een echte tegelzetter," vertelt Dick Kol. "Hij had een kamertje met twee stoeltjes, met daarin vier of vijf verschillende tegels waar klanten uit konden kiezen." Tegenwoordig presenteert het bedrijf in zijn ruime showroom aan de Stephensonstraat wel 11.000 tegels; een hoeveelheid die sterk afsteekt bij het (naar moderne maatstaven) karige aanbod van de beginjaren. "Mijn opa zou zoveel verschillende tegels maar onzin gevonden hebben," lacht Dick. Hij herinnert zich hoe de tegelzetterij zich

in het verleden richtte op 'meters maken'. Ook daarin is door de aanwezigheid van een veel

groter en meer divers assortiment verandering gekomen. Tegenwoordig richt Kol tegelhandel zich op het geven van goed interieuradvies door stylisten. "Die meters komen dan vanzelf wel," weet Dick uit ervaring.

Het tegelvirus

Kol tegelhandel ging over van vader op zoon en is nog steeds in handen van de familie Kol. Inmiddels staan kleinzoons Dick - die zelf op twaalfjarige leeftijd op zaterdag in het magazijn begon - en Jan aan het roer. Dick is directeur en zijn broer Jan is net als vader en opa werkzaam als tegelzetter. "Waarom ik in de zaak gekomen ben? Ik ben erin geboren. En besmet met het virus!" grapt Dick met een serieuze ondertoon. Onder het enorme aanbod van de tegelhandel zijn ook bijzondere tegeltjes te vinden zoals de enigszins ondeugende 'Ass-tile' van tegelmerk Alessi. Op de bewuste tegel prijkt een afbeelding die verdacht veel overeenkomsten vertoont met een stel billen. Dat ook tegels emotie kunnen losmaken staat daarmee vast.

